

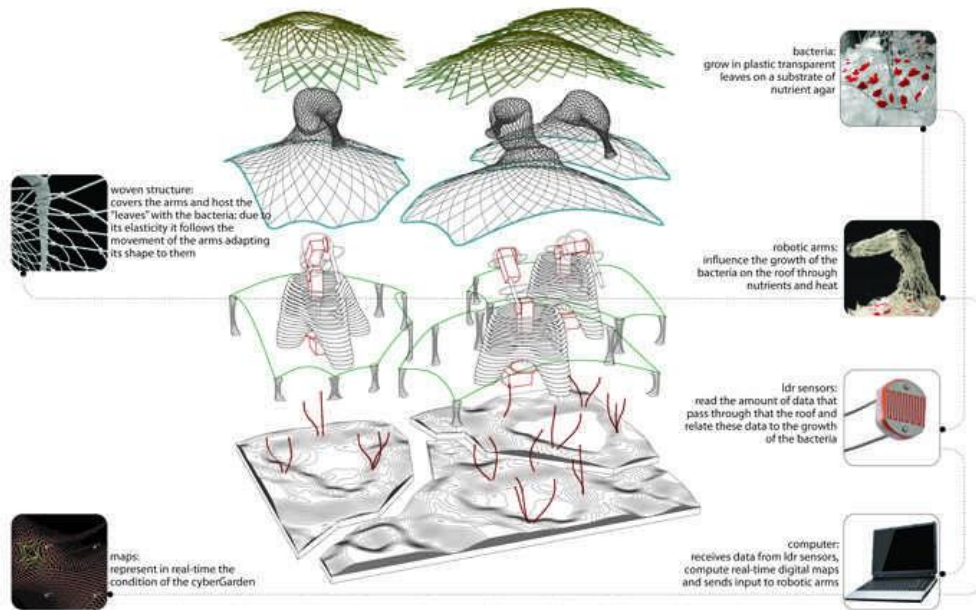
باغ سایبری ۴،۰، استودیو اکولوژیک (زیست محیطی)

فکر کردن به آزمایش‌های معماری فریبنده است به خصوص که پای ارتقای طراحی معماری به واسطه علوم اجتماعی، اکولوژی و ساینترتیک (cybernetics) وسط باشد. جالب به نظر می‌رسد مگر نه؟

اعضای تیم اکولوژیک استودیو کار خود را این گونه توصیف می‌کنند: ساخت یک باغ سایبری که ساختمان‌ها را مورد مطالعه قرار می‌دهد. نوعی از ساختمان که کشت می‌شود و توسط طراحان باغ سایبری پرورش می‌آید. این یک بوم‌شناسی مصنوعی ساخت انسان است که قابل رشد و هدایت می‌باشد.

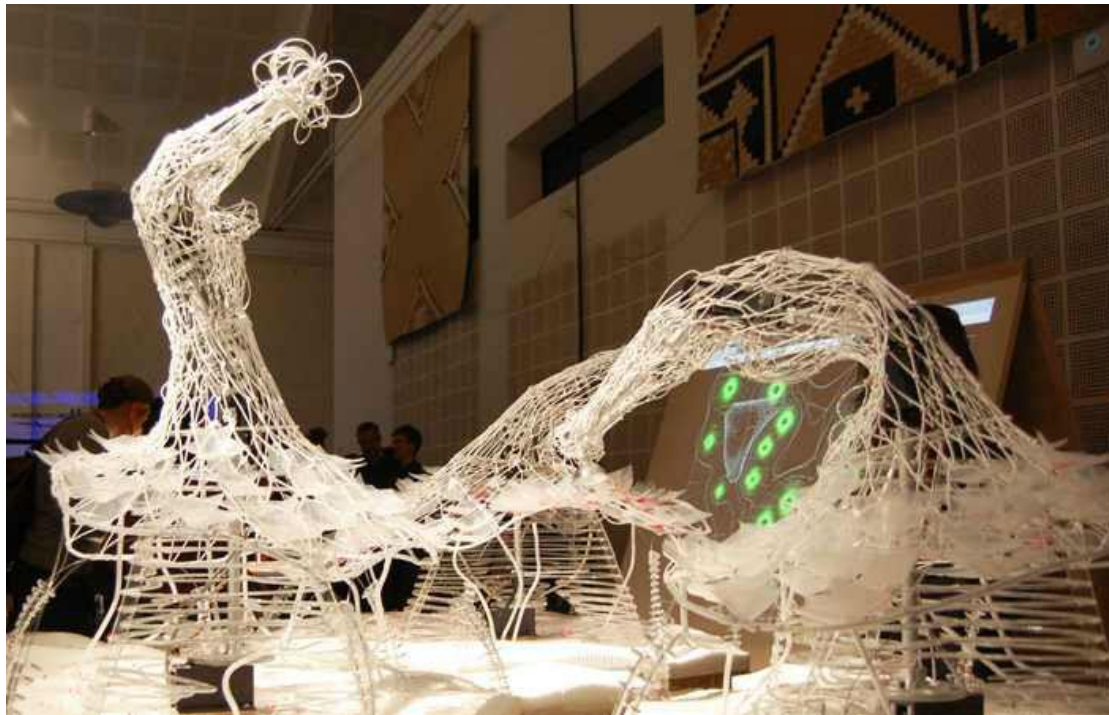

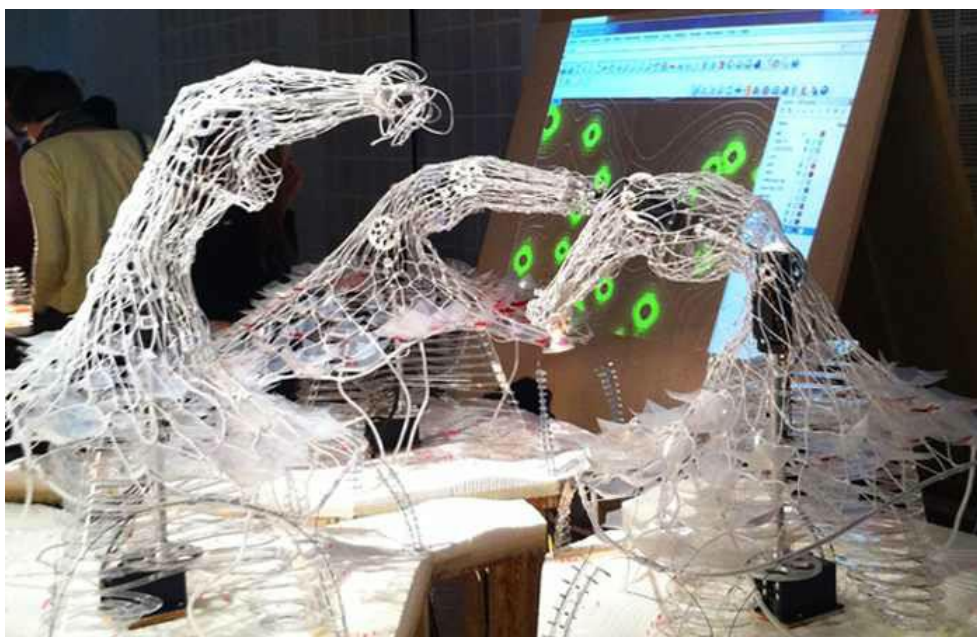
کلیت ساده شده پروژه به این صورت است که از سه واحد ارگانیسم تشکیل شده است که به وسیله بازوی رباتیک ساخته و پرداخته می‌شوند. به جز اجزای مکانیکی، اجزای زنده نیز در این مجموعه نقش دارند، مثل باکتری‌ها. بعد از مطالعه الگوی رشد از ربات‌ها برای دیدن نحوه تعامل بین سازنده و محیط و اثرگذاری متقابل این دو در الگوی رشد استفاده می‌شود.

ربات در حال حاضر روی موج دستورات تنظیم شده است و به طور هم‌زمان اجزای زنده را مورد بررسی قرار می‌دهد. در این مورد ربات هم سازنده و هم بررسی کننده است. این طرح با استفاده از طراحی پارامتریک و زیست اکولوژیک ساخته شده است و تکنیک‌هایی که طراحان در نمونه اولیه به کار گرفته اند و بررسی‌هایی که در روند طراحی انجام داده اند، در حال ارتقای جایگاه طراح-معمار به یک مدیر مسلط بر کل پروژه است.

مترجم: مهشید پرچی

منبع:

<http://www.archyo.com/cyber-garden-۴۰۰-ecologic-studio/>